

§ 34.

Bliver en Lods formedelst Storm og Uvejr eller ved Forsømmelse fra Skibsførerens Side ført udenfor Lodsningens Bestemmelse og Farvande enten til et indenrigsk eller udenrigsk Sted, skal Skibsføreren, foruden de fastsatte Lodspenge for den bestemte Lodsning, de i § 33 fastsatte Etmaalspenge, samt fri Kost og Tøring til Lodsens, saa længe han er om Bord, endvidere betale denne Etmaalspenge for saa lang Tid, som han, efter at Lodsningen er tilendebragt, har været om Bord, saavel som og for den Tid, det efter Rimelighed kan antages, at Lodsens behøver til sin Hjemrejse, og desuden besørge ham frit til hans Hjem.

Desuden bør Skibsføreren besørge Lodsartøjet til Lodsstationen eller betale Godtgørelse efter Overenskomst.

De her givne Bestemmelser ere ligeledes anvendelige, naar Lodsningen betales efter Overenskomst, medmindre andet er aftalt mellem Parterne.

Paa fremmede Steder bør vedkommende Konsul søge at hjælpe de derhen førte Lodser og Folk til deres Ret.

§ 35.

Naar der fra et Skib gøres Signal efter Lods, men Skibsføreren, efter at Lodsens er gaaet Skibet i Møde eller har indfundet sig ved samme, ikke vil gøre Brug af ham, skal Skibsføreren betale den udkaldte Lods dobbelt saa meget, som Lodsens Landsætningspenge i det vedkommende Reglement ere bestemte til.

Kommer Lodsens først til Skibet, efter at det er ankret og Lodssignalet nedtaget, tilkommer der ham ikke nogen Betaling.

Naar Skibet ligger ved Land, og Lodsens efter Bestilling har indfundet sig ved samme for at udlodse det, men Skibsføreren ej vil gøre Brug af ham, tilkommer der Lodseriet den i dets Takst herfor fastsatte Betaling.

§ 36.

Hvis et Skib under Udlodsningen formedelst Vindens Forandring bliver nødsaget til at søge tilbage til den Havn eller Ankerplads, hvorfra det er udgaaet, tilkommer der Lodsens kun Betaling for Udlodsningen, men ikke for Tilbagelodsningen.

Finder Lodsens det under Lodsningen nødvendigt midlertidigt at søge Havn eller ankre, erlægges ingen Tillægsbetaling for den derved forøgede Lodsning.

Har Lodsens derimod med Skibsførerens Samtykke forladt Skibet, og Føreren formedelst Vindens Forandring eller af andre Aarsager vil søge Ankerplads eller Havn, og han desaaarsag gør Signal efter Lods, da skal denne, om det endog er den samme Lods, for Indlodsningen have fuld Betaling.

§ 37.

Højere Lodsbetaling end den i Taksten fastsatte maa en Lods ej fordre eller modtage, undtagen i Tilfælde af Isgang, Storm eller saa haardt Vejr, at Lodsens eller Lodserne maa sætte sig selv i Fare eller bruge mere end almindeligt Mandskab, eller Skibet er i synkefærdig Tilstand eller paa Grund af Tab af Anker eller Beskadigelse paa Skib og Gods er stedt i Fare for Forlis; thi da skal det være Lodsens eller Lodserne tilladt at tinge med Skibsføreren om Betalingen, men kunne de ikke blive enige om denne, skal Lodsens desuagtet af yderste Evne søge at bringe Skibet i Sikkerhed, og naar saadant er sket, da straks af Retten forlange udnævnt 2 kyndige og uvillige Mænd, som skulle undersøge Sagen og skønne, hvad Skibsføreren bør betale for Lodsningen. Er nogen af Parterne misfornøjet med det afgivne Skøn, afgøres Sagen ved Rettergang.

Lavere Lodspenge end de i Taksten fastsatte maa Lodsens ej modtage.

§ 38.

Lodsens Ret til Lodsbetaling bortfalder, naar der under Lodsningen tilføjes Skibe Skade ved Paasejling, Grundstøden m. m., medmindre der er Omstændigheder til Stede, der tale til Undskyldning for Lodsens.

§ 39.

Skibsføreren er pligtig til efter fuldendt Lodsning under en Bøde af 4 Kroner at udfylde, undertegne og til Lodsens tilbagelevere den ham af denne leverede Kvitteringsblanket, hvorimod han er berettiget til at affordre Lodsens Kvittering for den modtagne Betaling.